

El debat sobre l'autorització de medicaments per part d'altres professionals sanitaris

MIQUEL VILARDELL,
president del Col·legi de Metges
de Barcelona

El sentit comú dels professionals haurà de ser, una vegada més, l'element clau per fer avançar el sistema sanitari i les relacions entre metges i infermeres, que es fonamenten en l'expertesa, el coneixement mutu, la professionalitat, l'experiència i la voluntat de servei

El treball en equip és un dels fonaments del nostre sistema sanitari. Treball entre companys i treball entre diferents professionals sanitaris. L'articulació del treball en equip es basa en la formació, els coneixements i l'expertesa de cadascun dels components de l'equip.

Amb aquest criteri, el Col·legi de Metges de Barcelona ha fet conèixer la seva opinió davant diferents estaments que han participat en l'elaboració de la Llei 28/2009, publicada el 31 de desembre, que regula "la indicació, ús i autorització de medicaments no subjectes a prescripció mèdica i els productes sanitaris i anuncia que regularà la indicació, ús i autorització de determinats medicaments subjectes a prescripció mèdica mitjançant l'aplicació de protocols acordats pels col·legis de metges i d'infermeria i la supervisió de l'administració".

La modificació de la Llei ordena tres aspectes:

1. La prescripció de medicaments no subjectes a prescripció mèdica per part d'infermeria. Creiem que és necessari, prèviament, incorporar en l'organització sanitària els mecanismes correctors que evitin més burocràcia i més despesa, i s'habilitin els mecanismes necessaris per prevenir possibles parers contradictoris entre professionals no obligats a un sol col·legi i les responsabilitats socials i professionals de tots els prescriptors.

2. Pel que fa al material de cures creiem que la Llei és oportuna. Les infermeres han de poder indicar productes relacionats amb la cura del pacient. És necessari elaborar un catàleg de productes sanitaris per tal que puguin ser indicats, usats i autoritzats per infermeria.

3. En relació amb la "indicació" de medicaments subjectes a prescripció mèdica resta pendent l'elaboració d'un catàleg que preveu la Llei. Quan s'elabori el catàleg, el Col·legi de Metges de Barcelona vol ser-hi present i aportar el seu parer.

En el context de recursos limitats, un dels problemes fonamentals de l'organització del sistema sanitari és la manca de temps que tenen metges i infermeres per dedicar-lo als seus pacients, a causa de la burocratització del sistema sanitari.

Un dels aspectes més importants del futur immediat de les organitzacions sanitàries està relacionat amb el treball en equip i com cadascun dels diferents professionals, metges, infermeres, auxiliars i resta de professionals assumeixen les seves responsabilitats sobre la base dels seus coneixements i formació per prestar el millor servei possible al ciutadà. En la pràctica clínica no existeixen compartiments estancs, però és molt important que els professionals assumeixin el seu paper en el procés assistencial. Introduir factors de confusió per llei i al marge dels professionals sanitaris no és convenient i només pot portar incertesa i manca de coordinació entre professionals.

En qualsevol cas, la Llei 44/2003, d'Ordenació de les Professions Sanitàries, fa menció, als articles 9.3 i 9.4, de com han de ser les relacions dels diferents professionals que treballen en equip i les delegacions d'actuacions quan es donen les condicions necessàries. Aquest marc legal hauria de ser un bon instrument per avançar en la recerca de solucions en la prescripció mèdica i la col·laboració d'infermeria.

En definitiva, el sentit comú dels professionals haurà de ser, una vegada més, l'element clau per fer avançar el sistema sanitari i les relacions entre metges i infermeres, que es fonamenten en l'expertesa, el coneixement mutu, la professionalitat, l'experiència i la voluntat de servei. ■

Seu del Col·legi de Metges de Barcelona.

